

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia xi. Pater, quos dedisti mihi, volo, vt vbi sum ego, & illi sint
mecum: vt videant claritate[m] meam &c. liiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

& nos in illo diligit, quam ullus homo quamlibet generosus. Hac itaque consolatio sola omnes mundi molestias lenare, & animos in desperationis precipitum vergentes, renocare potest: quia animo obuersari debet quicunque vel conscientie horribiles tentationes, vel alia quecumque nos vexant aduersa.

SENTENTIA XI.

Pater, quos dedisti mihi, volo, ut ubi sum ego, & illi sint mecum: ut videant claritatem meam quam dedisti mihi, quia dilexisti me ante constitutionem mundi.

PARACLESIS.

CAPUT

LXXXX.

Cyrillus lib.
11. cap. 28.
in Ioan.

v. Cor. 15.

Philip. 1.

2. Thes. 4.

CVm pro discipulis, imo verò pro univeris erant crit, charitatemque Patris, unionem ac sanctificatiōnem petuerit, ista subiunxit. Vt non alios secum futuros, gloriamq; visuros, quam eos ostendat, qui per ipsum Patri coniurati, eo amore diliguntur, quo ipse quoque amari præcipitur. Diligimur enim ut filii: ad similitudinem filij naturalis. Nam et si non aequali mensura, sed exquisita imitatio rei, veritati quodammodo extquare videtur. Volo igitur, inquit, ut qui per illuminationem fidei mihi abs te dati sunt, mecum sint: & gloriam meam videant. Quae autem oratio, quam suam sit esse cum Christo, explicabit! Ineffabilia certe sunt: nec oculus unquam vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quae Deus preparauit diligentibus. Quid enim maius, quam esse cum Christo? melius est resoluti, & esse cum eo, ut Paulus ait. Quibus ille verbis, eriam huic vita dignitatem amicorum Dei praesertim: quae est (ut alibi testatur) esse cum Christo. Resurgent enim mortui, ait, & nos simul cum illis rapiemus in nubibus obuiam Christo in aera: & sic semper cum

Dominum

Domino erit
gloriam sicut
benus cum
Vado, in qua
faciam, &
en a pecca
tre in illa
aceipiam u
tinet quod
Dei cum ho
de caelesti c
DOMINVS
paratus h
rati, in cha
pressi, nulli
culati, sed i
dore illustri
illum calute
videbunt: &
uno numini
tum ibide
Elias, cui
Hierusalem
quid nequa
Dominus n
taret Deus
renstate co
beatum: qu
lum euole
funes pere
Quomodo
ne. Hac re
quiam er

Domino erimus. Conformes erimus gloria sue, conre- 1. Tim. 2.
 gne m^{is}que secum secundū Scripturas, unaq^{ue} recum-
 bens cum eo in regno celorum. Salvator etiam alibi,
 Vado, inquit, & preparabo vobis locum: ut viam vobis ^{Ioan. 14.}
 faciam, & innuum uer preparem. Vado enim lauare ^{Apoc. 1.}
 ea a peccatis vestris in sanguine meo: ut dignis sitis in-
 troire in illas sydereas mansiones. Et iterum veniam, &
 accepiam vos mecum, ut ubi sum, & vos sitis. Huc per-
 tinet quod in Apocalypsi dicitur: Ecce tabernaculum ^{Apoc. 21.}
 Dei cum hominibus, & habitabit cum eis. Item quod
 de coelesti ciuitate in Ezechiele scribitur: cuius nomen, ^{Ezech. viii.}

DOMINVS IBIDEM. In hanc S. Ciuitatem aditum
 paratum habent omnes illi, qui fide muniti, & spe robo-
 rati, in charitate hinc migrant. Atque illic nullo dolore
 pressi, nulli tenebris circumfusi, nulla deformitate ma-
 culati, sed coelesti gaudio adimpleti, admirabili splen-
 dore illustrati, eximia pulchritudine ani^meti, summum
 illum celi terraq^{ue}, moderatorem & Regem in decore suo
 videbunt: & omnium bonorum affluentia cumulati, di-
 nuno nomine in omnem eternitatem fruentur. Dominus
 non ibidem, Deus omnia in omnibus. Respicere Sion, ait ^{1. Cor. 15.}
 Elias, ciuitatem solennitatis nostrae: oculi tui videbunt
 Hierusalem habitationem opulentam, tabernaculum
 quod nequaquam transferri poterit. Ibi magnificus est
 Dominus noster. O ciuitatem celestem, quam prepa-
 rat Deus diligenter: que nec ruina labefactatur, nec
 vniuersitate consumitur. O vitam felicem, o regnum vere-
 beatum: quis mihi cocedet ut ad te corporis vinculis so-
 lami euolem, & angelorum sociatus choris Deo meo
 suus perenne^mque hymnos concinnam de canticis Sion?
 Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?
 Hac recordatus sum, & effudi in me anima meam:
 quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, vs-
 que ad

R. 2

que ad

Psal. 146.
Psal. 41.